

ustanovení kárného statutu je zejména také, by nedošlo v kárném řízení k rozhodnutí, které by se nesrovnávalo s výsledkem řízení trestního, a právě proto nelze před skončením trestního řízení ani zahájit kárné řízení pro týž čin.

Ze spisů, předložených nejvyššímu soudu plyne, že byla proti Dr. L-ovi podána dvě trestní oznámení, a to pro zločin podvodu a vydírání. V oznámení stěžovatelů Františka V-a a Rudolfa F-a na kárnou radu je obsaženo také obvinění, že Dr. L. navedl manžely K-ovy k podvodnému jednání, jež je předmětem trestního řízení. Jaroslav S. zaslal s oznámením kárné radě i opis trestního oznámení, které učinil na Dr. L-a pro udánlivé obvinění ze zločinu vydírání vynucováním odevzdání družstevního podniku osobám, které určí klientka Dr. L-a (záložna) pod pohrůzkou vymáhání jejich pohledávky od stěžovatele a jiných ještě osob. Konečně František S. zaslal za účelem zahájení kárného řízení kárné radě opis svého trestního oznámení na Dr. L-a pro udánlivý zločin podvodu pro klamné tvrzení v návrhu na prozatímní opatření. Ježto nebylo zjištěno, zda proti Dr. L-ovi bylo vůbec zahájeno trestní vyšetřování v naznačených směrech, po případě, s jakým výsledkem bylo skončeno, nelze posoudit otázku, zda pro čin, pro který má být proti Dr. L-ovi zahájeno kárné řízení, bylo zahájeno také vyšetřování trestní a zda ještě trvá, což by bylo překážkou pro jakékoliv rozhodování v řízení kárném. Proto je řízení neúplné. Neníť beze zjištění o zahájení a výsledku trestního vyšetřování podkladu pro rozhodnutí v kárném řízení, zejména o tom, zda není příčiny ke kárnému stihání. Proto bylo zrušiti usnesení, že není příčiny ke kárnému stihání Dr. L-a za účelem zjištění, nebylo-li pro týž čin, o kterém má být rozhodováno v řízení kárném, zahájeno vyšetřování trestní a s jakým výsledkem skončeno.

### Čs. 190 dis.

**Jestli advokát v dôvere vo svojho zamestnanca a zmocnenca ku prijímaniu súdnych zásielok uveril mu, že súdne rozhodnutie bolo mu doručené v deň, označený na ňom razítkom, a podal od onoho dňa rátajúc v zákonnej lehote opravný prostriedok, hoci ono súdne rozhodnutie bolo doručené vo skutočnosti o jeden deň drier, nelze mu po subjektívnej stránke klásť za vinu značnú liknavosť a opozdilosť v smysle § 69 lit. c) zák. čl. XXXIV:1874.**

(Rozh. zo dňa 26. februára 1934, Ds III 82/33.)

**N a j v y š š í s ú d** ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. D. B., advokátovi v K., následkom odvolaní, podaných F. M-om a Dr. D. B-om proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 16. septembra 1933 po preskúmaní spisov, predložených hore označeným disciplinárnym súdom, vyniesol rozsudok, ktorým odmietol odvolanie F. M-a proti roz-

sudku prvostupňového disciplinárneho súdu, vyhovujúc však odvolaniu obvineného Dr. D. B., zrušil rozsudok disciplinárneho súdu prvej stolice a oslobodil obvineného v smysle § 94 adv. por. od obžaloby pre disciplinárny prečin podľa § 69 bod c) zák. čl. XXXIV:1874 na neho podanej. Poškodený bol so svojimi majetkovými nárokmi poukázaný na riadny súd.

### Z d ô v o d o v:

Odvolanie obvineného advokáta Dr. D. B. je dôvodné. Obvinený bol uznaný vinným v disciplinárnom prečine podľa § 69 bod c) zák. čl. XXXIV:1874, ktorý tak spáchal, že v civilnej pravote podal opozdenu dovolaciu žiadosť, následkom čoho táto bola odmietnutá. Správne namieta sťažovateľ, že tento disciplinárny prečin vyžaduje k svojej skutkovej podstate buď úmyselnosť alebo nedbanlivosť páchatel'a. Obvinený advokát hájil sa tým, že rozsudok druhostupňového súdu odobral u súdu jeho zmocnenec ku prijímaniu súdnych zásielok, že tento datum doručenia nie dobre označil, že z toho vzniklo opozdené podanie dovolania a že následkom svojej choroby po dlhú dobu trvajúcej nemohol agendu svojej advokátskej kancelárie sám viesť. Toto zodpovedanie obvineného berie disciplinárny súd zrejme za dokázané, lebo ho vo svojom rozsudku uvádza a nevraví o ňom, že mu neverí, naopak pri svojich právnických vývodoch z neho vychádza a čini z neho závery. Obvinenému sa nekladie za vinu úmyselnosť, avšak neľze mu dokázať ani nedbanlivosť. Obvinený sa síce odvoláva na svoju dlhú chorobu, avšak táto choroba mu neprekážala, aby dovolaciu žiadosť podal, bárs trochu opozdenu, nebola teda sama o sebe ani príčinou, aby dovolacia žiadosť nemohla byť podaná včas a nebolo preto ani treba, aby sa obvinený vzdal zastupovania, resp. odovzdal vypracovanie dovolania spoločnému advokátovi substitútovi. Obvinený ustanovil za seba ako zmocnenca ku prijímaniu súdnych zásielok svojho kancelárskeho zamestnanca solicítatora J. K. a neplynie ani z rozsudku ani z predložených spisov, že by tento kancelársky zamestnanec bol osobou nespoľahlivou, že sa dopustil nejakých nesprávností alebo nedbanlivostí v podobných veciach a že obvinenému bola nespoľahlivosť jeho ako zmocnenca známa. Keď tedy obvinený, ktorý dosiaľ disciplinárne trestaný nebol, v dôvere vo svojho zamestnanca a zmocnenca ku prijímaniu súdnych zásielok tomuto uveril, ktorý na prevzatý rozsudok dal razítko v jeho kancelárii k tomuto účelu jestvujúce s dátom 25./XII. 1930, ktorý exemplár obvinený súdu predložil, a od tohoto dňa rátajúc v 15 dennej lehote dovolaciu žiadosť podal, nemožno mu po subjektívnej stránke klásť za vinu takú značnú liknavosť a opozdilosť, ktorú by bolo treba kvalifikovať ako disciplinárny prečin podľa § 69 bod c) zák. čl. XXXIV:1874. Preto nebolo treba zaoberať sa ďalšími námietkami obvineného. Ponevác skutková povaha inkriminovaného prečinu neni po subjektívnej stránke daná, bolo odvolaniu vyhovené a obvinený bol sprostý obžaloby.